

тѣлѣ резултатитѣ на задачитѣ. Иноди за двѣ и полови-
на минути помножилѣ двѣ числа едно на друго съ по
седемъ цифри. Слѣдъ това му задали извънредна тѣж-
ка задача.

Ето самата задача: помножи тѣзи два реда:

$$\begin{array}{r} \times 790, 180, 912, 135, 111, 920, 485, 819. \\ 352, 644, 222, 304, 100, 637, 200, 812. \end{array}$$

Като написали числата на таблата, Иноди само ги
погледнѣлѣ и се обърнѣлѣ съ грѣбъ къмъ таблата.
Слѣдъ нѣколко минути съ високъ гласъ извикалъ: 436
секстилиоа, 537 квинтилиоа, 689 квадратилиоа, 831
трилиоа, 10 билиоа, 983 милиоа, 285 хиляди и 2.
Слѣдъ това на Иноди задавали и по тежки задачи, ка-
то извличание петия, третия и втория коренъ изъ го-
лѣми числа. Всичко той това за кратко врѣме точно
прѣсмѣтнѣто.

Още забѣлѣжителното на Иноди е и това; гдѣто
слѣдъ обѣдъ изговарялъ всичкитѣ резултати отъ рѣше-
нитѣ му задачи прѣди обѣдъ и то тѣй, щото всѣко чи-
сло отъ резултатѣтъ изговарялъ цифритѣ отъ дѣсно
на лѣво.

Изъ дневника на единъ пѣтникъ. „Пѣтувахъ по
Срѣдня Азия. Една вечеръ замръкнѣхъ въ едно село и
първата кѣща, която видѣхъ, отбихъ се въ нея да
прѣношувамъ. Човѣка бѣше арапинъ. Той ме прие лю-
безно и ме покани да седнѣ. Когато поискахъ еденеъ,
той поиска около единъ левъ. Азъ извадихъ кесията и
му дадохъ единъ левъ. Слѣдъ това той се погрижи да
ми постеле и азъ си легнѣхъ.

На утрѣто продължихъ пѣтя. Като изминѣхъ око-
ло единъ часъ, виждамъ че срѣщу мене иди човѣкъ съ
пушка. Колко се уплашихъ, като познахъ снощния си
домакинъ!